

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Zadar, Ulica plemića Borelli 9

Poslovni broj: Pn-39/2021-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sucu Marku Baraki, na temelju prijedloga više sudske savjetnice-specijalista Dore Papić, u pravnoj stvari tužitelja Petera Wilhelma Heinza Schütte s boravištem u Ljubačkim Stanovima UI I 60, OIB: 78290702927, zastupan po punomoćniku Luki Mrkiću, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupan po punomoćnicima-odvjetnicima iz OD Grgić & partneri d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Luke Mrkića i punomoćnice tuženika Sanje Perinović Kovačević, na ročištu određenom radi objave presude, 26. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju s osnova naknade štete iznos od 518,59 EUR zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 24. veljače 2020. pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, i to kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu za razliku od dosuđenog iznosa od 3.938,26 EUR do zatraženog iznosa od 4.456,85 EUR tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka u iznosu od 2.500,00 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja ove presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila

na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 21.02.2020 sudjelovao u prometnoj nezgodi koju je prouzročio tuženikov osiguranik, da je uslijed prometne nezgode, tužitelju prouzročena materijalna šteta koju je odgovoran naknaditi tuženik, što i sam priznaje u dopisima od 20.10.2020. i 29.12.2020. Ukupna materijalna šteta koja da je nastala tužitelju uslijed prometne nezgodne je obična je šteta koja se sastoji od: oštećenja vozila marke Mercedes, registarske oznake ZD-754-GP, i to u iznosu od 40.416,52 kn; oštećenja plovila *Sunrise*, registarske oznake 29503-A pa slijedom toga i troška franšize za navedeno plovilo u iznosu od 2.812,50 kn; troška najma zamjenskog vozila u iznosu od 1.575,00 kn; troška odvjetnika u iznosu od 2.000,00 kn i troška obračuna štete na vozilu od strane vještaka u iznosu od 6.276,15 kn. Tužitelj ističe da tuženik navodi u dopisima priloženima uz ovu tužbu kako je dana 22.10.2020. obavijestio tužitelja i izvršio mu uplatu u iznosu od 20.000,00 kn na ime cjelokupne naknade štete, koji je iznos u potpunosti nedostatan, zbog čega sada tužitelj zahtijeva razliku između preostalog dugovanja i uplate od strane tuženika. Nadalje tužitelj navodi da je nejasno je na koji je način tuženik došao do prethodno navedenog iznosa obzirom da uz dopise nisu priloženi nikakvi dokazi u vidu procjena, vještačenja i slično. Prema *načelu potpune naknade* propisane čl. 1090 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018), sud ima dosuditi naknadu štete u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje, stoga tužitelj predlaže Naslovu da u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev uz nadoknadu parničnog troška tužitelju.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, da ne spori da se dana 21. listopada 2021. dogodila prometna nezgoda. U odnosu na nastanak štete i odgovornost za istu, tuženik navodi kako je tužba nejasna i ne sadrži relevantne činjenice u odnosu na osobu štetnika te se po njoj ne može postupiti slijedom čega se predlaže pozvati tužitelja da istu dopuni i ispravi, nakon čega će se tuženik očitovati u odnosu na odgovornost za nastanak štete. Obzirom na nepotpune i nejasne činjenične navode tužbe, osporava se odgovornost kao nedokazana. Osporava se tvrdnja tužitelja da je izvršeno plaćanje iznosa od 20.000,00 kn, obzirom je tuženik izvršio plaćanje štete na vozilu u dva navrata u sveukupnom iznosu od 24.700,00 kn i to: 20.000,00 kn dana 22.10.2020. 4.700,00 kn dana 31.12.2020. Ukupno je dakle plaćeno 24.700,00 kn a ne 20.000,00 kn. Na vozilu je nastala totalna šteta (ekonomski neisplativ popravak). Vozilo je na dan štetnog događaja bilo staro 235 mjeseci, prvi put je registrirano 01.07.2000. godine. Obzirom na starost vozila amortizacija istog je iznosila 90%. Prema procjeni ovlaštenih procjenitelja tuženika, vrijednost rabljenog vozila utvrđena je u iznosu od 38.000,00 kn dok je vrijednost ostatka iznosila 13.300,00 kn. Tuženik je tužitelju isplatio iznos od 24.700,00 kn, odnosno više od vrijednosti štete na vozilu te po ovoj osnovi da više nema dugovanja prema tužitelju. Posebno se ističe da tužitelj tuženiku nije omogućio unutrašnji pregled vozila i rastavljanje oštećenog branika kako bi se utvrdilo da li je došlo do dodatnih unutrašnjih oštećenja, te je kalkulacija štete sačinjena temeljem vanjskih uočenih oštećenja. Da je tužitelj omogućio tuženiku uklanjanje oštećenog branika i dodatni izvid štete (a kako je i uobičajeno u praksi), ukupna šteta bi zasigurno bila veća te bi i

vrijednost ostatka bila niža. Tuženik nije suglasan da se visina štete u ovoj pravnoj stvari utvrđuje temeljem obračuna kojeg je dostavio tužitelj a koji je izrađen od strane Sv-schumann.de. Oспорava se vjerodostojnost i istinitost sadržaja navedenog u ovoj procjeni. Prvenstveno se ističe da je štetni događaj bio 21.02.2020. godine, nalog za ekspertizu dan je 23.11.2020. godine a izrađen 25.11.2020. godine. Kako je navedeno na strani 4. ekspertize, vozilo nije pregledano prilikom izrade procjene. Kalkulacija je, prema navodima u ekspertizi, izrađena na temelju podataka o vozilu i stanju vozila koje je dao sam tužitelj te na temelju fotografija koje je dostavio vlasnik vozila, a koje su, prema navodu na strani 5. priložene ekspertizi (dvije fotografije na strani 13. ekspertize). Dakle, izrada procjene štete na vozilu nakon 9 mjeseci od dana šetnog događaja, i to na temelju 2 fotografije i bez pregleda vozila, zasigurno nije dokaz kojemu se može pokloniti vjera niti mu se može priznati svojstvo vjerodostojnosti u pogledu izračuna štete. U svakom slučaju, procjena štete nije izrađena u državi registarskih oznaka vozila, niti je izrađena po cijenama u RH, a u svakom slučaju, ista je neosnovana obzirom na zauzeti stav da je nastala djelomična šteta. Potraživanje iznosa od 6.276,15 kn kojeg tužitelj potražuje na ime troška obračuna štete po ekspertizi br. ARJ201389 od 25.11.2020. godine tuženik u cijelosti osporava. Oспорava se aktivna legitimacija za potraživanje ovog troška obzirom je račun izdan na ime firme Elcotech GmbH a ne na ime tužitelja. Tužitelj nije dostavio niti dokaz da je upravo on izvršio plaćanje navedenog iznosa. Neovisno o navedenom, potraživanje ovog troška je neosnovano obzirom isti nije bio nužan, niti je opravdan. Tužitelj je prijavio štetu tuženiku, tuženik je utvrdio oštećenja i fotodokumentirao ista, tužitelj je osoba sa prebivalištem u RH, oštećeno vozilo je hrvatskih nacionalnih oznaka. Slijedom svega navedenog, nije bilo opravdanog razloga da se devet mjeseci nakon šetnog događaja angažira procjenitelj u Njemačkoj za izradu procjene štete na vozilu prema cijenama i stanju tržišta u Njemačkoj, a koji procjenitelj uz to nije niti pregledao vozilo niti je u obračun uzeo identična oštećenja koja su utvrđena od strane ovlaštenog procjenitelja tuženika, fotodokumentirana i navedena u izvidu štete. Ovaj trošak suprotan je i čl. 1092. ZOO-a i predstavlja nepotrebno i neopravdano povećanje štete. U odnosu na trošak najma zamjenskog vozila: U cijelosti se osporava pravo tužitelja na troškove najma zamjenskog vozila. Tuženiku nije dostavljen račun za ovaj trošak na koji se tužitelj poziva u dokazima. U svakom slučaju, tužitelj je fizička osoba, a iz navoda tužbe ne proizlazi da mu je bio nužan cjelodnevni najam zamjenskog vozila u bilo koju svrhu. U odnosu na troškove u iznosu od 2.000,00 kn (račun odvjetnika), tuženik isti osporava u cijelosti. Uvidom u račun br.188/1/2020 proizlazi da je isti izdan za usluge obračunate po Tbr.29. – koja se primjenjuje na usluge odvjetnika po osnovi sastavljanja isprava (ugovori i sl.) te je evidentno da se obračun usluge na poklapa sa nazivom usluge. Nije dostavljen dokaz da je ovaj račun plaćen. Nije jasno niti zbog čega je obračun 160 bodova. Pored navedenog, obzirom je samom prijavom štete koju radi osobno, tužitelj pokrenuo postupak radi naknade štete na vozilima temeljem AO, te je tuženik po istom postupio, utvrdio iznos štete te izvršio plaćanje nespornog iznosa, a sve temeljem obaveze iz ZOOP-a, troškovi pravnog savjetovanja (ako mu je isto uopće i pruženo), nisu troškovi koji su bili nužni za ostvarenje prava prije parničnog postupka. Oспорava se vjerodostojnost računa br. 188/1/2020 te se predlaže isti provjeriti putem Porezne uprave (izvršiti provjeru da li je zaveden u poslovnim knjigama izdavatelja računa). Sva ostala potraživanja osporavaju se kao nedokazana. U cijelosti je sporan utuženi početak tijeka zakonskih zateznih kamata na utuženu naknadu štete, a to obzirom tuženik kao osiguratelj, pravilnom primjenom odredbi čl. 12. ZOOP-a ne može pasti u zakašnjenje s ispunjenjem obveze. Obveze tuženika kao osiguratelja po polici osiguranja od auto-odgovornosti propisane su odredbama Zakona o obveznim

osiguranjima u prometu [„Narodne novine“ broj 151/05, 36/09, 75/09 i 76/13, u daljnjem tekstu: ZOOP], koji pak te obveze osiguratelja regulira na poseban način. Ovdje treba naglasiti da postoji bitna razlika između odgovornosti štetnika i odgovornosti osiguravatelja - jedno je odgovornost štetnika, uređena ZOO-om, a drugo obveze osiguratelja koje na temelju i unutar okvira te odgovornosti nastaju, a propisane su ZOOP-om. Tako je primjerice osiguratelj u slučaju odgovornosti svog osiguranika (štetnika) u obvezi samo do iznosa limita osiguranja. Za osiguratelja nadalje postoje i neki razlozi isključenja od obveze naknade štete koji ne vrijede za štetnika, a propisani su ZOOP-om. Jednako tako za osiguratelja vrijedi i poseban režim kamata propisan odredbama ZOOP-a! Treba naglasiti da je ZOOP provedbeni propis kojim su u pogledu osiguranja od auto-odgovornosti u nacionalni pravni poredak implementirano određeno zakonodavstvo (Direktive) Europske unije, što se uostalom i izričito navodi u članku 1.a ZOOP-a. Provedbeno zakonodavstvo mora se pak primjenjivati na način koji je usklađen s normom prava EU koju provodi i s praksom Europskog suda. Dakle kada se isplata naknade štete potražuje iz police i po polici obveznog osiguranja od autoodgovornosti osiguratelj ima obvezu platiti kamatu samo ako nije udovoljio propisanoj proceduri na davanje ponude ili obrazloženog odgovora [„kada ponuda nije dana unutar propisanog roka“]. Ako je proceduri udovoljeno ne primjenjuje se ni kamata.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao isprave priložene spisu i to u: račun Schumann Schaft Sicherheit (I.s. 4), ekspertizu Schumann Schaft Sicherheit (I.s. 5-17), dopis od 23. travnja 2020. (I.s. 18-19), dopis od 14. travnja 2020. (I.s. 20), dopis sa prilogima od 20. listopada 2020. (I.s. 21-24), dopis od 16. studenog 2020. (I.s. 25-26), Izvid štete broj 201210510165/1 zajedno sa fotografijama i obračunom štete (I.s. 40-48), Potvrdu o izvršenom plaćanju (I.s. 49), policijski zapisnik broj: 511-18-15-K-02/2020 od 21. veljače 2020. (I.s.58-63), nalaz i mišljenje vještaka prometno-tehničke struke (I.s.105-125), proveo je dokaz usmenim izlaganjem vještaka (I.s. 170-173), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Verice Kalac Martinović (I.s. 65-66) i Ivanke Vuković (I.s. 66-68), Kristijana Alvira (89-91) te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke (I.s.80-84)).

4. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

5. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik s osnove naknade štete nastale na njegovom osobnom automobilu, troška franšize za plovilo u iznosu od najam zamjenskog vozila, trošak odvjetnika i trošak obračuna štete na vozilu isplati iznos od 33.580,17 kn/ 4.456,85 EUR , zajedno sa zateznim kamatama tekućima od 24. veljače 2020., odnosno od dana postavljanja odštetnog zahtjeva pa do isplate.

6. Među strankama nije sporno da je 21.veljače 2020. došlo do prometne nezgode na autocesti A1, na području općine Benkovac u kojoj su sudjelovali tužitelj kao vozač osobnog automobila marke registarskih oznaka ZD 754-GP, i osiguranik tuženika Marjan Leši kao vozač osobnog vozila reg. oznake ZG 7734-GM, koji je u tom trenutku imao kod tuženika sklopljen Ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama.

7. Međutim sporna odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja odnosno osnovanost kao i visina tužbenog zahtjeva.

8. Na okolnost dinamike nastanka štetnog događaja, te popravka štete proveden je dokaz saslušanja svjedoka Verice Kalac Martinović, Ivanke Vuković (suvozača tužitelja), Kristijana Alvira i tužitelja, te prometno-tehničko vještačenje.

9. Iz Zapisnika o očevidu MUP, PU zadarska, PPP Zadar broj: 511-18-15-K-02/2020 sa fotografijama, situacijskim planom i fotografskim elaboratom od 21. veljače 2020. godine, proizlazi da se prometna nezgoda dogodila izvan naselja, na odsjeku ceste, broj ceste A1, Općina Benkovac, autocesta, da je mjesto događaja bilo izmijenjeno obzirom da su ozlijeđene osobe vozilom hitne pomoći preveze u Opću bolnicu Zadar. Nesreća se dogodila na ravnom dijelu ceste, a za vozilo registarske oznake ZD 754-GP je bio priključen trailer RE IPI423 (D) na kojem se nalazio brod "Sunrise" 29503-A prije prometne nesreće.

10. Svjedokinja Verica Kalac Martinović u svom iskazu navodi da ista nije bila sudionik predmetne prometne nezgode, da je zaposlena kod tužitelja u firmi Elcotech d.o.o., njihovom predstavništvu u RH. Nadalje navodi da se tužitelj istoj obratio nakon prometne nezgode, s autoputa te da je istoj naložio da pripremi papire za osiguranje. Svjedokinja navodi da je sutradan zajedno sa tužiteljem otišla u poslovnicu Euroherc osiguranja d.d. u Zadru prijaviti štetu, da ih je primila djelatnica koja je sastavila zapisnik i tijek događaja. Potom da je njihov vještak Nikola Rudić poslikao vozilo tužitelja i to samo izvana, a nije ga poslikao iznutra jer po njemu za to nije bilo potrebe. Potom je fotografiranje napravio za brod i prikolicu za brod (trailer) u marini. Svjedokinja navodi da smatra kako se dosta odugovlačilo s procjenom štete jer je nezgoda bila u veljači, a komunikacija se nastavila tek u listopadu i studenom te godine, navedeno da joj je poznato jer da je vodila komunikaciju s osiguranjem obzirom je tužitelj često bio na putu ali nije stekla dojam da žele da se to brzo riješi, da je uvijek je bilo rečeno da se čeka policijski zapisnik, pa da je ista požurivala da se isti pribavi. U odnosu na obujam štete svjedokinja je navela kako su na traileru bile kompletno iskrivljen osovine na kojima stoje kola, brod je cijeli bio oguljen, da su prozori bili razbijeni, ali da nije ulazila unutra, da je auto je bilo udubljeno otraga gledajući s desne strane te misli da je i kuka ušla unutra.

11. Iz iskaza svjedokinje Ivanke Vuković proizlazi da je ista supruga tužitelja, da je sudjelovala u prometnoj nezgodi kao suvozač. U odnosu na dinamiku prometne nezgode svjedokinja navodi da su bili na autoputu sa svojim vozilom koje su vozili iz Marine Borik Zadar prema Splitu autocestom A1, da su vozili sm brzinom od oko 75 – 80 km/h, da je iza auta bio brod na prikolici te da su trebali izaći s autoceste radi rada na brodu. Svjedokinja navodi da su imali sm još par minuta do silaza s iste, kada ih je čovjek lupio sa svojim autom straga u prikolicu broda, da je udar bio jak. Tom prilikom svjedokinja da se odmah okrenula prema retrovizoru kako bi vidjela unatrag te da ih je već bacilo na dva kotača našeg vozila na desnu stranu, međutim da je njezin suprug uspio vratiti vozilo na sva četiri kotača, ali da su počeli kliziti po autocesti te da je vozilo zanosilo čaš lijevo čaš desno, da je bio tako jak udar da su se bojali da ih ne baci na lijevu ili na desnu stranu dolje. Svjedokinja nadalje navodi da su se zaustavili na kraju na desnu stranu te da ista nije primijetila da iza nema broda, ali da je vidjela neki brod u polju za koji sam odmah pretpostavila da je njihov jer drugog broda nije bilo u blizini. Kada da je vidjela drugo auto koje je ih je udarilo da je mislila da u njemu nema živih jer je bio plosnat skroz, pogotovo s desne strane gdje je sjedila žena, da je kuka na njihovom vozilu bila totalno kriva, iskrivljena vrata, da je ispalo svjetlo, zadnji branik da je bio ulupljen. Svjedokinja navodi da je brod je preletio preko bankine, sve je bilo na njemu polomljeno, bio je neprepoznatljiv, dok da je po njezinoj procjeni trailer bio upetljan u bankinu. Kada da je izašla vani da je vidjela bijelo auto koje je bilo oštećeno, te da je shvatila da je isto također sudjelovalo u ovoj nezgodi jer da su isto očito u tim kretnjama lijevo – desno, zahvatili, da je po iste došla vučna služba, kupila je trailer i brod. U odnosu na svjetlosne pokazivače na vozilu i traileru svjedokinja navodi da su imali upaljena svjetla i reflektirajuće mačje oči. U odnosu na

okolnosti popravka vozila nakon prometne nezgode svjedokinja navodi da su prvo išli na osiguranje, da su tražili da se sve fotografira, popravili su ga i vozili dalje. U odnosu na vlasništvo automobila svjedokinja je navela da isto glasi na ime njezinog supruga, da ga zajednički koriste i da je kupljen za vrijeme zajedničkog života, dok sud nije dopustio postavljanje pitanja da li je automobil kupljen zajedničkim novcem.

12. Iz iskaza svjedoka Kristijana Alvira proizlazi da je isti zaposlen kod tuženika, da je nakon prijave štete ekspertizu štete radio kolega Nikola koju je dobio u rad, da je svjedok kao šef bio upoznat s time i nadzirao njegov rad. Kako je već uobičajeno, Nikola je pregledao i popisao oštećenja na vozilu koja su tada bila vidljiva, a to je rađeno preko puta autobusnog kolodvora u stanici za pregled vozila odnosno procjenilištu šteta, da su vidljiva oštećenja popisana, pa da je tako bilo vidljivo da je branik bio djelomično popravljen i da je bilo stražnje desno svjetlo popravljen na način da je staro samo vraćeno natrag. Svjedok nadalje navodi da se radio klasični postupak nakon štete i pregleda, naime ukoliko postoje možebitna nevidljiva oštećenja, odnosno dodatna oštećenja, da se stranka upućuje na dopunski pregled u servis ili se samo rastavi koliko je moguće i pozove da dođu i utvrde kompletnu štetu. Radilo se o klasičnom oštećenju stražnjeg desnog dijela branika, a svjedok navodi da misli da su došli u roku dva dana od događaja, a da je prijava je došla putem elektroničke pošte. Svjedok navodi dalje da naoko nije izgledalo preveliko oštećenje ali da se tek nakon kalkulacije može utvrditi šteta. Procedura da je u cijelosti odrađena kako je već uobičajeno te svjedok navodi da se ne sjeća plovila ali znam da je bilo u prijavi štete. Kolege procjenitelji su također pregledali to plovilo, ali da detalje ne zna. U odnosu na pojedinačna oštećenja svjedok također navodi da je kuka je bila oštećena, da nije bilo moguće vidjeti je li poprečni nosač vozila bio oštećen jer da bi to bi bilo moguće vidjeti tek kad se makne branik. Svjedok navodi da mu je bilo poznato da je tužitelju od strane tuženika ponuđena nagodba te pojašnjava da se nagodba nudi u situacijama kada se napravi procjena štete odnosno kalkulacija, ukoliko je riječ o djelomičnoj šteti ili se popravlja po računu serviseru, da karakter štete mora biti djelomičan, a ne totalna šteta, a u konkretnom slučaju se radilo o ekonomski totalnoj šteti. Preduvjet za nuđenje nagodbe je da se utvrdi pravna osnovanost zahtjeva. Svjedok nadalje iskazuje da se izvansudska nagodba nudi i u ekonomski totalnim štetama uz obrazloženje visine štete u sporazumu te da je u ovim postupcima jako je bitno utvrditi visinu štete, kompletna oštećenja koja se popišu radi samog utvrđivanja visine štete i karaktera štete. U samoj procjeni da se uzimaju u obzir vrijednost spašenih dijelova, odnosno što je veći spašeni dio to je veća vrijednost ostatka vozila. U konkretnom slučaju da je obračun štete je rađen prema audatex kalkulaciji i to je rađena djelomična procjena štete, a obračun totalne štete je rađen sukladno amortizaciji, uzme se novo nabavna vrijednost vozila prema katalogu Centra za vozila Hrvatske, umanjena za amortizaciju i vrijednost ostatka vozila. I druga kalkulacija je u odnosu na tržišnu vrijednost vozila u RH umanjeno za vrijednost ostatka. U odnosu na izvid štete u RH i Njemačkoj svjedok navodi da nije bilo potrebno raditi izvid štete u Njemačkoj s obzirom da je isti rađen u Hrvatskoj. Svjedok također navodi da se u izvidu štete popisuju sva oštećenja koja se mogu utvrditi prema pravilima struke. Nakon što se svjedoku pokazuje ekspertiza iz spisa (list spisa 7 – 17), svjedok je iskazao da se sa izvidom štete u RH podudaraju oštećenja svjetla, dok se branik uopće ne spominje i senzor da je naveden koji su i kod tuženika vidjeli, a svi ostali rezervni dijelovi za zamjenu u kalkulaciji (list spisa 11) nisu bili vidljivi te da može reći da cijena radnog sata u Njemačkoj iznosi 125 eura prema ekspertizi što bi u odnosu na te radove u RH bilo manje jer u RH iznosi oko 150 kuna + PDV.

13. U svom iskazu tužitelj u bitnome navodi da je predmetni brod trebao biti doveden u servis na popravak i u tu svrhu je stavljen na prikolicu, te je htio sa svojim Mercedesom odvesti isti na popravak, da je koristio sam autoput u smjeru Splita, bilo je lijepo, sunčano vrijeme, a kretao se vozilom brzinom od 70 km/h. Opisujući nastanak prometne nezgode tužitelj navodi da je navedena brzina za teretne aute bila lako dohvatljiva brzina, mogli su ga lako preteći, da ga je nekih 2 do 3 kilometara prije izlaza s autoputa za mjesto Tribunj gdje da je išao na servis, preteklo bijelo dostavno vozilo, da inače ima tu naviku da kad vozi s prikolicom da pogleda u zadnje ogledalo – retrovizor, pa da je tako prilikom gledanja vidio bijelo vozilo da dolazi prebrzo, da je to dostavno vozilo je već bilo s lijeve strane njegovog vozila, vidio ga je između dostavnog vozila i prikolice kako već mijenja traku, da je bilo jasno da će se nešto dogoditi. Tužitelj navodi da dok je o tome mislio već je došlo do udara, da je zbog tog udara koji je bilo jak, njegovo Mercedes vozilo je bilo podignuto i tako se u tom krivom položaju ponovno vratilo na prometnicu, da je izgubio kontrolu i došlo je do krivudanja, ali da je uspio povratiti kontrolu nad vozilom i stao sa strane, da se prikolica odvojila zato što se kvačilo okrenulo, da je dospjelo ispod ograde, a brod da je preko ograde odletio, da se više puta prevrnuo i ostao ležati. Nakon toga tužitelj da je izišao iz vozila i vidio to bijelo vozilo na rubu ceste, da je stajalo u suprotnom smjeru od njegove vožnje. Dostavno vozilo da je stajalo ispred njegovog vozila uz desni rub, da je tada otišao sam do bijelog vozila, na putu prema vozilu vozač auta je uspio izaći iz auta, dok su drugi stajali da bi pomogli, vozilo je bilo potpuno uništeno. To bijelo vozilo je bilo uništeno sve do prvog stakla, čak su mu i osovine bile pomaknute. Prva osovinu da je visila na prikolici tužitelja, bila je otkinuta. Tužitelj navodi da je mjesto nesreće tada osigurano, a on i njegova partnerica da su došli do bijelog auta, čiji vozač je davao znakove da kontrolira situaciju, telefonirao je, a partnerica da mu je rekla da je s nekim pričao i rekao na telefon da je prebrzo vozio. Tužitelj navodi da su najprije čekali na kran dizalicu koja da je utovarila brod, podigli su ogradu, izvukli su prikolicu i odatle se odvezli u marinu Borik, da je brod je morao biti odvezen negdje. Tužitelj navodi dalje da je ušao u svoje auto, da ono više nije vozilo ravno, bilo je malo ukoso, jer volan nije bio ravno naštiman, zadnja svjetla da je zalijepio i da su on i supruga slijedili vučnu službu do Borika, da je brod tamo iskrčan, a on da se odvezao u Ljubač te da tamo ima drugo auto od tvrtke koje da je koristio. Tužitelj navodi da su onda krenuli problemi sa osiguranjem jer da se osiguranje se u početku ništa nije pobrinulo. Kontaktirao je osiguranje telefonskim putem i dogovorili su termin, te se vozilom odvezao kod tuženika odnosno u osiguranje. U osiguranju da mu je rečeno da vozilo ima gospodarski totalnu štetu, da ne treba vještačenje jer da je riječ o totalnoj šteti a isto da su mu rekli djelatnici Mercedes. Tužitelj navodi da je zatražio vještačenje, ali da su u osiguranju rekli da taj trošak ne pokrivaju. Tužitelj navodi da je podmirio troškove oko broda i prijevoza. U osiguranju su fotografirali vozilo. Tužitelj također navodi da Auto njemu nije problem, da ih ima dovoljno, da ga je trebalo ga je baciti ali je prirastao srcu njemu i njegovoj partnerici jer su ga zajedno s kućom i da je iz tog razloga odveo auto na popravak u Njemačku, da je popravak bio dosta skup. Tužitelj navodi da tuženik nije pristao snositi troškove popravka, da je poto uključio predstavništvo tuženika u Njemačkoj i da se tek tada problem počeo rješavati. U odnosu na trošak popravka tužitelj navodi da je prijevoz vozila u Njemačku koštao 800,00 eura, a popravak vozila u Njemačkoj oko 4.000,00 eura, pri čemu nije napravljeno novo vrijedno osposobljavanje vozila, svi dijelovi su bili novi i originalni. Tužitelj u svom iskazu potvrđuje da je od tuženika primio uplatu iznosa od 24.700,00 kuna, ali da se to ne odnosi i na troškove vučne službe, zamjenskog vozila, troškovi broda i odvjetnika.

14. Na okolnosti i mehanizam nastanka štete, o tome tko je odgovoran za štetu i na okolnost utvrđenja visine štete nastalom povodom predmetnog štetnog događaja od 21. veljače 2020., provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet Luki Aniću. Iz nalaza i mišljenja vještaka prometne struke Luke Anića proizlazi da prema zapisniku o očevidu, skici prometne nezgode i foto elaboratu iz očevida tužitelj kao vozač osobnog vozila ZD-754-DP Peter Wilhelm Heinz Schutte nije mogao utjecati na događanja koja su se netom prije sudara odvijala iza skupa vozila kojim je on upravljao, dok se kretao desnom trakom pri dobroj vidljivosti, suhom i sunčanom vremenu na ravnom dijelu autoceste bez promjena smjera, u prometu smanjenog intenziteta. Vještak nadalje navodi da s obzirom na navedeno i na činjenicu da osiguravajuće društvo prihvaća obvezu isplate naknade za oštećenja na vozilu tužitelja, odnosno isplatu osigurnine uz punu osnovanost zahtjeva, bitno je utvrditi dali je procjena Štete i obračun djelomične i totalne štete napravljen u skladu sa normama i pravilima struke. Obračun štete „Audatex kalkulacijom” razlikuje se u odnosu na obračun osiguravajućeg društva i manji je za cijenu uvrštenog str. desnog aluminijskog naplatka koji nije predmet ovog štetnog događaja. 'Pogrešno upisano stražnje lijevo svjetlo ima istu vrijednost kao i stražnje desno stvarno oštećeno svjetlo, stoga u ukupnoj kalkulaciji nema razlike. Na dostupnim fotografijama se vidi lakša deformacija u jednom dijelu stražnjeg „veznog lima” i pretpostavka je da zbog samog mehanizma nastanka štete većih oštećenja nakon rastavljanja ne bi bilo, odnosno da bi ona bila u domeni popravaka, a ne rezanja dijela karoserije ili popravljivanja šasije vozila, što bi već brзом defektažom u servisu bilo i utvrđeno. Stvarni trošak popravka vozila u ovlaštenom servisu prema evidentiranim oštećenjima bez defektaže bi bio 28.607 29 kn ili 3.796, 84 eura. Kod obračuna totalne štete vještak nalazi da je tržišna vrijednost vozila na dan nezgode veća od one procijenjene od strane osiguravajućeg društva, ali s obzirom na specifičnost modela i mali broj sličnih vozila na tržištu podložna je korekciji i različitom vrednovanju. Pogrešno upisana kilometraža odnosno ukupni prijeđeni put u zapisniku o izvidu ne utječe značajno na vrijednost vozila jer vozilo i s ispravno unesenom ukupno prijeđenom kilometražom ima manje prijeđenih kilometara nego li je to normom predviđeno i zato mu vrijednost nije umanjena, nego uvećana za određeni postotak. Ipak, uzevši u obzir izračune vrijednosti vozila metodom amortizacije od novonabavne vrijednosti korigirane sa korekcijskim faktorom zastarjelosti i ostalim korekcijskim faktorima dolazimo do iznosa koji je veći u odnosu na procijenjeni od strane osiguravajućeg društva i on je 52.404 01 kn ili 6.955 20 eura. Iz svega navedenog vještak zaključuje da je vozilo moglo biti popravljeno u ovlaštenom ili nekom od servisa po izboru tužitelja (oštećenika) sa originalnim rezervnim dijelovima i po prosječnoj cijeni radnog sata u Republici Hrvatskoj u vrijeme nastanka štete odnosno popravka iste, drugim riječima da na vozilu nije morala biti proglašena ekonomski totalna šteta. S obzirom da je tužitelj popravio vozilo u privatnom angažmanu bez da je predočio račun za popravak i pregled eventualnih dodatnih oštećenja na vozilu, osiguratelj je odštetu mogao jedino platiti nagodbom ili nespornom uplatom na temelju prvog izvida štete, odnosno evidentiranih vidljivih oštećenja. U ovom slučaju je osiguravajuće društvo, bez defektaže, pod pretpostavkom da će se na vozilu pojaviti dodatni troškovi po rastavljanju, proglasilo ekonomski totalnu štetu i time se obvezalo isplatiti vrijednost vozila umanjenu za procijenjeni ostatak. Na dan štetnog događaja vrijednost vozila umanjena za vrijednost ostatka iznosila je 31.442.99 kn ili 4.173,20 eura.

15. Tužitelj je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka podneskom od 15.ožujka 2024. i to na način da u prvom redu navodi da je je vještak u usporedbi s oštećenim vozilom stavio vozilo koje je prešlo 250.000,00 km dok je oštećeno vozilo prešlo

150.000,00 km. U obračunu štete je vještak komparirao druga vozila međutim iz nalaza i mišljenja nije razvidno koja vozila su komparirana, koliko prijeđenih kilometara imaju ista, koje razine opreme i slično, da vještak ne uzima u obzir da je oštećeno vozilo imalo kožna sjedala, panoramski krov, te da predmetnu vozilo ima opremljenost vozila na visokom nivou. Iz nalaza i mišljenja vještaka da nije razvidno da li je trošak popravka koji je tužitelj dostavio u spis bio opravdan odnosno da li je predmetni popravak trošak koji je bio opravdan i koji je tužitelj izvršio bio opravdan i da li mu je sud dužan priznati. Također, tužitelj navodi da iz nalaza i mišljenja vještaka ne proizlazi da je vještak uopće analizirao ekspertizu dostavljenu od strane tužitelja od dana 25.11.2020.godine izrađenu od strane Schuman Schafft Sicherheit iz koje je razvidno da trošak popravka iznosi 5.388,87 EUR-a.

16. Tuženik nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka, već se podneskom od 12. travnja 2024. očitovao na nalaz i mišljenje na način da ističe kako ovoj pravnoj stvari, tužitelj nije dokazao da su nastala dodatna oštećenja vozila, te je, prema utvrđenju vještaka, na vozilu, a s obzirom na utvrđena oštećenja, nastala djelomična šteta. Trošak sanacije štete iznosi 28.607,29 kn odnosno 3.796,84 eur, a da je tuženik je u dosadašnjem tijeku postupka platio iznos od 24.700,00 kn, odnosno 3.278,25 EUR, te je preostala razlika za plaćanje u iznosu od 518,59 EUR. Tužitelj da nije dostavio nikakav dokaz o popravku vozila, niti dokaz o iznosu koji je platio za popravak. U svakom slučaju tuženik ističe ako je vozilo popravljeno u Njemačkoj, prema njemačkim cijenama rada i materijala, kako je već izneseno, takav trošak je neosnovan i razlika u visini popravka u odnosu na cijene u RH, pada na teret tužitelja. Ekspertiza od dana 25.11.2020. godine, i u njoj predložen iznos popravka vozila od 5.388,87 EUR, irelevantna je u ovoj pravnoj stvari zbog svih gore predloženih razloga (vještak nije pregledao vozilo, nije vršena defektaža vozila, vještačenje je rađeno prema cijenama u Njemačkoj). Prigovori tužitelja u odnosu na kožna sjedala, panoramski krov itd. nisu relevantni obzirom da je utvrđena djelomična šteta na vozilu a niti krov, niti sjedala nisu oštećena. U svakom slučaju, činjenica da ovi dijelovi nisu oštećeni, ulazi u obračun vrijednosti ostatka totalne štete (povećava vrijednost ostatka za slučaj obračuna totalne štete). Tuženik zaključno navodi da ne postoji niti jedan objektivan razlog koji bi opravdao tražbinu tužitelja da mu se priznat trošak popravka vozila prema cijenama popravka u Njemačkoj s obzirom da oštećeno vozilo ima tuzemnu registarsku oznaku i dozvolu a i sam tužitelj ima prijavljeno prebivalište u RH u kojoj također postoji kao član uprave Trgovačkog društva Elcotech d.o.o.

17. Vještak Luka Anić je, odgovarajući na prigovore tužitelja, u svom usmenom izlaganju na ročištu za glavnu raspravu od 9. rujna 2024. iskazao kako konkretno u odnosu na usporedbu oštećenog vozila sa vozilom koje je prešlo 250.000 km/h može reći da je predmetno vozilo proizvedeno za sjeverno američko tržište, da je putomjer predmetnog vozila u miljama i iznosilo je 109.000 milja, a što je vidljivo iz izvida štete. Za vozila tog tipa i tog godišta da je teško naći vozilo s kojim bi se isto usporedilo. Kilometraža vozila u ovom slučaju da nije presudna za razliku u visini vrijednosti, a sama činjenica je vozilo u startu bilo luksuzno opremljeno i to u vidu panoramskog krova i kožnih sjedala nije također od presudne važnosti za procjenu vrijednosti vozila obzirom da su druga vozila tog tip i marke u startu luksuzno opremljena. Za vozila tog tipa se eventualno može ugraditi dodatna luksuzna oprema. Što se tiče da li je opravdan trošak koji je dostavljen od nezavisnog vještaka tj nezavisnog biroa iz Njemačke procjena odnosno vještačenje tog biroa je odrađeno korektno. Razlika između visine štete odnosno popravka u ovlaštenom servisu u Hrvatskoj i dane procjene nezavisnog biroa Njemačke je u cijeni radnog sata koje u Hrvatskoj u tom trenutku bio četiri puta manji i u činjenici da je navedena stavka antene u stražnjem

braniku i originalnih parking senzora što također može predstavljati razliku u visini štete. Generalno vještak navodi kako je mišljenja da je procjena koju je napravio nezavisni biro u Njemačkoj korektna ali da tužitelj nije dostavio račun iz kojeg bi bilo vidljivo da je vozilo bilo popravljeno po toj procjeni. Nadalje vještak navodi da obzirom da je na vozilu proglašena totalna šteta osiguranje ne može nametnuti vlasniku vozila u kojem servisu će popraviti vozilo, pa da je tužitelj isto mogao popraviti u bilo kojem ovlaštenom servisu. Nadalje, vještak pojašnjava kako nije mogao utvrditi manje deformacije na uzdužnim nosačima karoserije jer da isto nije vidljivo na fotografijama, a da vozilo nije vidio uživo i defektaža na vozilu nije rađena. Moguće jest da su ta oštećenja nastala, ali da su bila lakša. U odnosu na pitanje zašto u vještačenje nisu uvrštene stavke popravka vezana uz parking senzore, kuku i obloge koje su navedeni u troškovniku dostavljenom u sudski spis od strane tužitelja, vještak navodi da su navedena sva oštećenja koja su bila vidljiva i za koja se moglo definirati razinu oštećenja. Ostala oštećenja nisu navedena jer nije rađeno rastavljanje vozila. U odnosu na pitanje da li su stavke u tom dostavljenom troškovniku stavke za koje je trebalo izvršiti popravak, vještak navodi da jesu sa iznimkom dijelova koji nisu mogli biti vidljivi kod procjene, već da su pretpostavljeni od biroa koji je izradio ponudu a to je antena u stražnjem braniku, oštećenja na nosačima koja su navedena prije i da li su parking senzori originalne ugradnje ili zamjenski. U odnosu na pitanje da li je vještak po pravilima struke trebao pregledati vozilo prilikom izrade nalaza i mišljenja, vještak je naveo da nije zato što je vozilo već bilo popravljeno u trenutku izrade vještačenja, a da bi isto bi bilo moguće jedino da se pregled vozila vršio neposredno nakon nastanka štetnog događaja. Zaključno vještak navodi da iznos stvarne štete odgovara iznosu koji da je već naveo u zaključku nalaza i mišljenja, a sve iz razloga što tužitelj nije dostavio račun iz kojeg je razvidno da vozilo nije popravljano po cijenama navedenima u specifikaciji nezavisnog biroa u Njemačkoj.

18. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Luke Anića jer ga cijeni stručnim i objektivnim, a radi se o sudskom vještaku koji tu dužnost obavlja više godina, a nema nikakvih okolnosti zbog kojih bi sud sumnjao u stručnost i objektivnost istog. Prigovore tužitelja na nalaz i mišljenje vještaka iznesene u podnesku od 15. ožujka 2024., kao i prigovore iznesene na ročištu od 9. rujna 2026., ovaj sud je ocijenio neosnovanim obzirom da su isti u cijelosti otklonjeni usmenim izlaganjem vještaka na ročištu za glavnu raspravu, a što je sve u skladu sa materijalnom dokumentacijom koja prileži spisu. Slijedom navedenog odbijen je prijedlog tužitelja za provođenjem kontrolnog vještačenja sukladno odredbi članka 261. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (" Narodne novine " br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88705, 2/07, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 1456/25, dalje ZPP dalje u tekstu: ZPP). U odnosu na navedeno važno je istaknuti kako je vještak nalaz i mišljenje sačinio temeljem dokumentacije koja prileži spisu, da prilikom izrade nalaza i mišljenja vozilo nije pregledano zato što je vozilo već bilo popravljeno u trenutku izrade vještačenja, a da bi isto bi bilo moguće jedino da se pregled vozila vršio neposredno nakon nastanka štetnog događaja. Također važno je ukazati na navod vještaka kako je mišljenja da je procjena koju je napravio nezavisni biro u Njemačkoj korektna, ali da tužitelj nije dostavio račun iz kojeg bi bilo vidljivo da je vozilo bilo popravljeno po toj procjeni. Slijedom navedenog dokazni prijedlog za novo vještačenje tužitelj nije obrazložio valjanim razlozima, a puko nezadovoljstvo stranke provedenim vještačenjem nije opravdani razlog za obnovu vještačenja.

19. U odnosu na nastanak štetnog događaja sud je prihvatio iskaz svjedokinje Ivanke Vuković obzirom da je ista imala neposredna saznanja o navedenom te je isti u skladu sa materijalnom dokumentacijom koja prileži spisu te iskazom tužitelja koji je

sud također prihvatio u odnosu na nastanak štetnog događaja. Iskaz svjedokinje Verice Kalac Martinović ovaj sud nije prihvatio obzirom da ista, kako je i sama u iskazu navela, nema neposrednih saznanja o nastanku štetnog događaja, a u odnosu na popravak štete ista također nema relevantnih saznanja osim u dijelu koji se odnosio na pripremu dokumentacije za prijavu štete i komunikaciju sa tuženikom. Iskaz Svjedoka Kristijana Alvira, u odnosu na okolnosti popravka štete, ovaj sud je u cijelosti prihvatio budući da je isti u skladu sa materijalnom dokumentacijom i nalazom i mišljenjem vještaka.

20. Ovaj sud je prihvatio iskaz tužitelja kao stranke u odnosu na okolnosti nastanka štetnog događaja obzirom da je isti u skladu sa ostalim materijalnim i personalnim dokazima koji prileže spisu, te nalazom i mišljenjem vještaka. U odnosu na okolnosti popravka štete, ovaj sud iskaz tužitelja nalazi kontradiktornim navodima iz tužbe i ostalim navodima iznesenim tijekom postupka obzirom da tužitelj u svom iskazu ističe emotivnu vezanost za predmetno vozilo pa da ga slijedom navedenog odlučio odvesti na popravak u Njemačku, ne dajući valjani razlog popravka istog u Njemačkoj umjesto u Republici Hrvatskoj a vezano za činjenicu da vozilo nosi tuzemne registarske oznake i da se štetni događaj dogodio u RH. Također, u odnosu na zamjensko vozilo sam tužitelj navodi kako je umjesto predmetnog vozila koristio drugo vozilo u svojem vlasništvu koje da se nalazilo u Ljubču. Također navodi da u svojem vlasništvu ima druga vozila, stoga je isto u potpunoj suprotnosti sa navodima iz tužbe kako je tužitelj imao trošak korištenja zamjenskog vozila a niti je isto potkrijepljeno bilo kakvom dokumentacijom.

21. Člankom 51. stavak 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" br. 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14. i 64/15. dalje ZOSPC) propisano je da je vozač dužan brzinu kretanja vozila prilagoditi osobinama i stanju ceste, odnosno druge površine kojom se kreće te vidljivost, preglednost, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta, kao i gustoća prometa tako da vozilo može pravodobno zaustaviti pred svakom zaprekom koju, u konkretnim uvjetima, može predvidjeti, odnosno da može pravodobno postupiti prema prometnom pravilu ili znaku.

22. Kada je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj, kako je to propisano za člankom 1072. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., 29/18. dalje ZOO).

23. Analizirajući do sada provedene dokaze na okolnosti dinamike nastanak prometne nezgode, a posebno nalaz i mišljenje vještaka Luke Anića, ovaj sud utvrđuje da je za nastanku predmetne prometne nezgode pridonijela neadekvatna brzina kretanja vozila osiguranika tuženika jer da tužitelj kao vozač osobnog vozila ZD-754-DP Peter Wilhelm Heinz Schutte nije mogao utjecati na događanja koja su se netom prije sudara odvijala iza skupa vozila kojim je on upravljao, dok se kretao desnom trakom pri dobroj vidljivosti, suhom i sunčanom vremenu na ravnom dijelu autoceste bez promjena smjera, u prometu smanjenog intenziteta.

24. Na temelju dokaza provedenih tijekom postupka ovaj sud utvrđuje da je do nastanka štetnog događaja-prometne nezgode došlo uslijed utvrđenih nepropisnih radnji u prometu od strane osiguranika tuženika na koje tužitelj nije mogao utjecati, pa je tužbeni zahtjev tužitelja ocijenjen kao osnovan u pogledu naknade štete na ime popravka vozila u iznosu kako je to odredio vještak u svom nalazu i mišljenju. Obzirom da je nesporno kako je tuženik tužitelju u dosadašnjem tijeku postupka platio iznos od 24.700,00 kn, odnosno 3.278,25 EUR, te je u odnosu na iznos naknade štete na ime popravka vozila prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka od 3.796, 84 EUR preostala

razlika za plaćanje u iznosu od 518,59 EUR, za koji iznos tuženik nije dostavio dokaz o uplati, pa je u tom dijelu tužbeni prihvaćen kao u točki I. izreke ove presude.

25. Ovaj sud nije prihvatio kao osnovan zahtjev tužitelja za nadoknadom troška franšize za plovilo marke „Sunrise“ u iznosu od 2.812,50 kn, troška najma zamjenskog vozila u iznosu od 1.575,00 kn, troška odvjetnika u iznosu od 2.000,00 kn i troška obračuna štete na vozilu od strane vještaka u iznosu od 6.276,15 kn iz sljedećih razloga. U odnosu na trošak franšize plovila marke „Sunrise“ tužitelj nije ni u tužbi ni tijekom postupka obrazložio osnovanost takvog zahtjeva, a niti je tijekom postupka predložio izvođenje bilo kakvog dokaza iz kojeg bi proizlazila osnovanost i visina tako postavljenog zahtjeva. Nadalje, u odnosu na nadoknadu troška zamjenskog vozila, kako je već ranije u obrazloženju ove presude navedeno, tužitelj nije dostavio dokaz o korištenju zamjenskog vozila nego, čak štoviše, u svom iskazu potvrđuje da je koristio drugo vozilo u svojem vlasništvu. Što se tiče troška odvjetnika iz priloženog računa iz opisa istog proizlazi da se radi o trošku pravnog savjetovanja u svezi osiguranja, koji trošak međutim ne predstavlja trošak nužan za vođenje ovog parničnog postupka. Iz priložene dokumentacije i iskaza svjedokinje Verice Kalac Martinović proizlazi da je tužitelj osobno podnio prijavu štete kod tuženika, dakle bez punomoćnika a koji bi trošak bio eventualno nužan za pokretanje ovog parničnog postupka. U odnosu na trošak ekspertize Schumann Schafft Sicherheit od 25. studenog 2020. valja naglasiti da se radi o privatnom vještačenju koji trošak ne predstavlja trošak nužan za vođenje ovog parničnog postupka, obzirom da se ne radi o vještačenju provedenom od strane ovlaštenog sudskog vještaka u za to predviđenom postupku.

26. Prema odredbi članka 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoje zahtjeve ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Pravila o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka na koju se činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava (članak 221.a ZPP-a).

27. Obzirom da je ovaj sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Luke Anića koji u svom vještvu, između ostalog, obrazlaže visinu nastale štete-troškove popravka predmetnog vozila, pa tako i u svom vještvu navodi kako spisu ne prileži račun troškova popravka predmetnog automobila u Njemačkoj, to ovaj sud nije smatrao nužnim posebno obrazlagati neosnovanost tužbenog zahtjeva u pogledu potrebe popravka vozila tuzemnih registarskih oznaka u Njemačkoj umjesto u Hrvatskoj. Međutim u svezi s navedenim drži se nužnim ukazati na odredbu članka 1092. ZOO-a kojom je propisano da oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu.

28. U odnosu na istaknuti prigovor od strane tuženika, kako iz iskaza svjedokinje Ivanke Vuković, supruge tužitelja, proizlazi kako predmetno vozilo predstavlja bračnu stečevinu, za istaknuti je kako bračna stečevina prema odredbama Obiteljskog zakona („Narodne novine „ br 103/2015, 98/2019, 47/2020, 49/2023, 156/2023) podliježe režimu suvlasništva, a prema odredbi članka 46. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine „ br 91/96, 69/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17) svaki od suvlasnika ima pravo glede cijele stvari trećima, stavljati one zahtjev koje bi im i inače mogao stavljati vlasnik stvari. Mada se isto ne nalazi relevantnim u ovoj pravnoj stvari budući da predmet ovog postupka nije utvrđenje bračne stečevine.

29. Tužitelju na iznos od 518,59 EUR pripada pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva (24.veljače 2020.) do isplate, a visina te stope određena je čl. 29. st. 2. ZOO-a.

30. Sud je u odluci dvojno iskazivao ukupne novčane iznose (u kunama i eurima) sukladno čl. 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" br. 57/22.). Prilikom preračunavanja koristi se fiksni tečaj konverzije, koji iznosi 7,53450 HRK za 1,00 EUR.

31. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 1. i članku 155. ZPP-a.

32. Troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22.), a prema vrijednosti postavljenog tužbenog zahtjeva. Tako je tuženiku priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to za sastav odgovora na tužbu po Tbr. 8/1 –200,00 EUR, trošak sastava podneska od 17.studenog 2021. prema Tbr. 8. toč. 4. – 50,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 25. veljače 2022.- Tbr. 9. toč. 1-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište 4. svibnja 2022.-Tbr. 9. toč. 1.-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 13. rujna 2022.-Tbr. 9. toč. 1.-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 22.studenog 2023.-Tbr. 9. toč. 1.-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 25.listopada 2022.-Tbr. 9. toč. 1.-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 10.srpnja 2026.-Tbr. 9. toč. 1.-200,00 EUR, sastav podneska od 12. travnja 2024.-Tbr.8.toč.1-200,00 EUR, sastav podneska od 4.ožujka 2026.-Tbr.8.toč.1-200,00 EUR trošak pristupa na ročište od 20.travnja 2026.- Tbr. 9. toč. 1-200,00 EUR , trošak pristupa na ročište od 19.svibnja 2026.- Tbr. 9. toč. 1-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 7.srpnja 2026.- Tbr. 9. toč. 1-200,00 EUR, trošak pristupa na ročište od 9.ruja 2026.- Tbr. 9. toč. 1-200,00, što uvećano za zatraženi i pripadajući PDV sveukupno iznosi 2.500,00 EUR. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona.

33. Obzirom da je tužitelj uspio u sporu u odnosu na neznatan dio tužbenog zahtjeva, to je zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti osnovan te je donesena odluka kao u točki II. izreke ove presude.

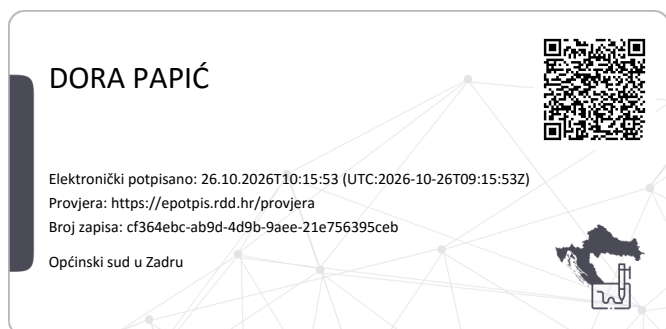
Zadar, 26.listopada 2026.

Viša sudska savjetnica-specijalist

S u d a c

Dora Papić

Marko Baraka

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalbu u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi ovom sudu putem sustava e-komunikacija, odnosno u tri primjerka ako podnositelj žalbe nije obveznik korištenja e-komunikacije sukladno članku 106.a ZPP-a. O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-21850**

Kontrolni broj: **0872e-e2baa-20b15**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.